

Profesor Andrzej Pawłowski

ukończył studia wyższe na Wydziale Metali Nieżelaznych AGH w roku 1963. Pracę w ówczesnym Zakładzie Metali Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie z siedzibą w Krakowie rozpoczął w 1967 roku na stanowisku starszego asystenta. W roku 1971 pod kierunkiem Prof. W. Truszkowskiego przygotowuje rozprawę doktorską obronioną w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie. Karierę naukową kontynuuje jako adiunkt (od 1972 roku), a następnie jako docent (od 1979 roku), po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. W roku 1990 z rąk Prezydenta RP otrzymuje tytuł naukowy profesora.

W latach 1993 -1996 pełnił funkcję zastępcy Dyrektora d.s. Ogólnych w Instytucie Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN. Od 1983 do 1989 był kierownikiem Studium Doktoranckiego IMIM PAN, a od roku 2002 był kierownikiem Środowiskowego Studium Doktoranckiego IMIM PAN– Politechnika Krakowska. W latach 2004 -2008 był kierownikiem Międzynarodowego Studium Doktoranckiego IMIM PAN. Od 2000 roku do chwili przejścia na emeryturę kierował Pracownią Materiałów Warstwowych IMIM PAN.

W trakcie 45 letniej pracy w IMIM PAN, Profesor Andrzej Pawłowski zgromadził bardzo poważny dorobek naukowy wyrażający się łącznie 163 opublikowanymi pozycjami, w tym 140 pracami w recenzowanych czasopismach naukowych (44 pozycje ujęte przez Institute for Scientific Information w Filadelfii), 50 opublikowanymi doniesieniami konferencyjnymi, trzema monografiami oraz dwoma patentami.

Jego prace koncentrowały się na nowoczesnych metodach charakterystyki materiałów ze szczególnym uwzględnieniem mikroskopii elektronowej, procesów transportu masy na granicach ziaren materiałów metalicznych i ceramicznych, morfologii struktury i mechanizmu przemian fazowych w spiekach ceramicznych oraz natryskiwanych plazmowo na podłoże metaliczne powłokach ceramicznych: $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-TiO}_2$, $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-ZrO}_2$, $\text{ZrO}_2\text{-Y}_2\text{O}_3$, $\text{Al}_2\text{O-SiO}_2$ oraz detonacyjnie w powłokach typu Fe-Al.

Był stypendystą *Max-Planck Foundation*, a za swoje osiągnięcia naukowe był wielokrotnie wynagradzany; w 1973 r. Nagrodą Specjalną w Roku Nauki Polskiej, w latach 1973, 1978, 1979, 1983, 1987 Nagrodami Sekretarza Naukowe PAN, w 1986 roku Nagrodą Instytutu Technologii Bułgarskiej Akademii Nauk, w 1987 roku Nagrodą Polskiej i Ukraińskiej Akademii Nauk.

W roku 1984 za całokształt swojej działalności badawczo-naukowej został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz w 1991 roku Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2012 roku Prezydent RP odznaczył Go Złotym Medalem za Długoletnią Służbę.

W roku 2012 opublikował swoją ostatnią pracę, stanowiącą poniekąd podsumowanie działalności naukowej. Artykuł „Procesy transportu masy na stacjonarnych i migrujących granicach ziaren w stopach metali” ukazał się w okolicznościowej monografii wydanej z okazji Jubileuszu 60 lecia Instytutu Metalurgii i Inżynierii Materiałowej im. Aleksandra Krupkowskiego Polskiej Akademii Nauk.